

ชื่อเรื่อง	การตั้งถิ่นฐานและการปรับตัวของชาวมุสลิมใน เขตเทศบาลนคร จังหวัดพิษณุโลก
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นิสา พันยาง
ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. กัมปนาท ปิยะธำรงชัย
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี วท.บ สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2558
คำสำคัญ	การตั้งถิ่นฐาน การเคลื่อนย้าย ชาวมุสลิม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการตั้งถิ่นฐานและการปรับตัวของชาวมุสลิมในพื้นที่เทศบาลนครพิษณุโลก อ.เมือง จังหวัดพิษณุโลก ชาวมุสลิมผู้นับถือศาสนาอิสลามกลุ่มแรกเข้ามาตั้งถิ่นฐานในเมืองพิษณุโลกตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2460 เขตเทศบาลพิษณุโลกบริเวณสี่แยกบ้านแขกมีชาวมุสลิมกลุ่มใหญ่อาศัยอยู่รวมกันอยู่อย่างเหนียวแน่นมาราว 60 – 70 ปี

วิธีการศึกษาในส่วนเส้นทางการเคลื่อนย้ายนั้นจะศึกษาเชิงประวัติจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์เชิงลึก ส่วนรูปแบบการตั้งถิ่นฐานและปัจจัยที่มีผลต่อการตั้งถิ่นฐานนั้นศึกษาด้วยเทคนิคสารสนเทศภูมิศาสตร์ การสัมภาษณ์เชิงลึกและการทำแบบสอบถาม ในส่วนของการดำเนินชีวิตและการปรับตัวจะศึกษาโดยใช้ทักษะการสังเกต

ผลการศึกษารูปแบบและกระบวนการตั้งถิ่นฐานพบว่า การเคลื่อนย้ายของชาวมุสลิมสามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลาได้แก่ระหว่างปีพุทธศักราช 2411-2453 , 2482-2488 ,หลังปีพุทธศักราช 2500 บรรพบุรุษของชาวมุสลิมกลุ่มแรกๆ ที่มีการย้ายถิ่นฐานเข้ามาในประเทศไทยเป็นชาวอินเดียในสมัยก่อนเดินทางมาจากชมพูทวีป การตั้งถิ่นฐานในเทศบาลนครพิษณุโลกนั้นระยะแรกเป็นแบบเกาะกลุ่ม ใกล้กับผู้นำศาสนาและมีจำนวนบ้านเรือนไม่มากนักและตอนหลังมีการตั้งถิ่นฐานตามผู้ที่ตั้งถิ่นอยู่ก่อนทำให้มีการขยายตัวออกของชุมชน ปัจจัยที่มีผลต่อการตั้งถิ่นฐานนั้นมาจาก 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านกายภาพ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ ส่วนการปรับตัวนั้นชาวมุสลิมมีการปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมได้ดี มีการแลกเปลี่ยนกันทางวัฒนธรรมมีแสดงออกมาทางภาษา อาหารและการแต่งกาย